

พระราชบัญญัติ
บำรุงกำลังทางเรือ
พุทธศักราช ๒๔๗๗

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗)

อนันต์นิจาทรนที

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

ตราไว้ ณ วันที่ ๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า กองทัพเรือได้ขาดการบำรุงให้ สมกับ ฐานะของประเทศสยามที่มีฝั่งทะเลเป็นอันมาก สมควรตั้งเงินงบประมาณขึ้นไว้ก่อนหนึ่ง เพื่อบำรุงกำลังทางเรือ สำหรับการป้องกันและรักษาความปลอดภัยและมั่นคงของประเทศให้ดียิ่งขึ้น

จึงมี พระบรมราชโองการให้ ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบำรุงกำลังทางเรือ พุทธศักราช ๒๔๗๗”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ตั้งงบประมาณขึ้นไว้ก่อนหนึ่ง เป็นจำนวนเงินสิบแปดล้านบาทถ้วน เพื่อให้กระทรวงกลาโหมจัดสร้างบำรุงกำลังทางเรือให้แล้วเสร็จภายในหกปี นับแต่วันที่ให้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา ๔ ให้จ่ายเงินที่กล่าวนี้จากเงินงบประมาณปีละหนึ่งล้านบาท นอกจากนั้นให้จ่ายจากเงินคงคลัง

เล่ม ๕๒ หน้า ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๔ เมษายน ๒๔๗๘

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษา
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์

รัฐมนตรี